

Depechen

Nyhedsbrev om skat, moms og regnskab

Den skattefrie seniorpræmie forhøjes fra nytår

Den økonomiske guleroth ved at fortsætte med at arbejde i de første to år efter, at folkepensionsalderen er nået, vokser pænt meget til næste år. Det vil nok især seniorer med et godt helbred vælge at gøre.

Af Steen Mørup, stm@bdo.dk

Politisk er der i de senere år gjort rigtig meget for at holde seniorer på arbejdsmarkedet. Et af tiltagene er den skattefrie seniorpræmie, som gives til dem, der er født den 1. januar 1954 eller senere, og som fortsætter med at arbejde efter, at de har nået folkepensionsalderen.

Seniorpræmien gives for arbejde i de første to år efter, at man når folkepensionsalderen, og udbetaling forudsætter, at der arbejdes ikke under 1.560 timer på årsbasis – svarende til i gennemsnit 30 timer om ugen – og til en gennemsnitlig timeløn på mindst 142,15 kr. (2025-niveau). Det svarer til en månedsløn på ca. 18.500 kr. Se nærmere om reglerne på [denne side](#) på borger.dk.

For lønmodtagere sker udbetalingen helt automatisk omkring to måneder efter, at optjeningsperioden er udløbet. For en lønmodtager født i oktober 1957 udgør optjeningsperioden for den første portion således perioden fra den 1. november 2024 til den 31. oktober 2025, og hvis betingelserne er opfyldt, udbetales præmien i slutningen af 2025. Selvstændige og visse hovedaktionærer får kun udbetalt præmien efter ansøgning og typisk mindst et år senere end lønmodtagere, fordi deres ansøgning først kan behandles, når deres årsopgørelse for optjeningsperioden foreligger.

Præmien forhøjes

Den skattefrie seniorpræmie er størst for det første år og noget lavere for det andet år efter, at folkepensionsalderen er nået. I forbindelse med den seneste skattereform blev det vedtaget, at præmien skal forhøjes ad to gange. Første gang i 2026 og anden gang i 2029. Lige før sommerferien offentliggjorde Beskæftigelsesministeren et [udkast til det lovforslag](#), som skal udmønte aftalen. Heraf fremgår, at præmien for de første 12 måneder vil blive forhøjet med 5.346 kr. i 2026 og med yderligere 9.179 kr. i 2029, mens præmien for de næste 12 måneder forhøjes først med 3.172 kr. og dernæst med 5.346 kr. De samlede præmier – opgjort i 2025-niveau – vil herefter se sådan ud:

	2025	2026	2029
Første 12 måneder	48.555 kr.	53.901 kr.	63.080 kr.
Næste 12 måneder	28.902 kr.	32.074 kr.	37.420 kr.
I alt	77.457 kr.	85.975 kr.	100.500 kr.

For en senior, der ikke betaler topskat, svarer den samlede præmie på 100.500 kr. i 2029 til en løn før skat på over 270.000 kr. for to års arbejde. Hertil kommer gevinsten ved, at den optjente løn ikke modregnes i folkepensionstillægget, der for gifte og samlevende udgør 4.262 kr. pr. måned (2025-niveau). Det vil for 24 måneder sige et samlet beløb på lige over 100.000 kr., som der godt nok skal betales skat af, men som alligevel er med til at gøre det til en god forretning for mange at arbejde i de første to år efter, at man har nået folkepensionsalderen.

DEPECHEN 2025, NR. 17

13. august 2025

Indhold

- Den skattefrie seniorpræmie forhøjes fra nytår
- Skat ved Airbnb-udlejning i 2025
- Også golfklubber udfordres af skyhøje ejendomsvurderinger
- Kæmpe skatteregning til vognmand for ulovlige skattefrie diæter
- Told ved eksport til lande udenfor EU

Skat ved Airbnb-udlejning i 2025

Antallet af turister vokser markant i disse år. Den økonomiske tilskyndelse til at udleje sin bolig er derfor stor. Det gælder især for dem, der ikke bare udlejer deres helårsbolig, men også deres sommerhus.

Af Tom Bruno Hansen, tbh@bdo.dk

Sidste år foretog inden- og udenlandske turister ifølge denne [nyhed fra Danmarks Statistik](#) over 65 mio. overnatninger i Danmark. En ikke ubetydelig del af disse overnatninger blev booket gennem Airbnb. Ifølge en [analyse fra Dansk Erhverv](#) steg antallet af Airbnb-bookinger fra 2023 til 2024 fra ca. 6,1 mio. til ca. 7,3 mio. bookinger, svarende til en stigning på bare ét år på over 19 %.

Flest bookinger er der ikke overraskende i København. [Jyllands-Posten](#) kunne således for nylig berette, at 13.800 boliger i Hovedstaden sidste år blev lejet ud via denne portal, og knap 8.000 af udlejerne havde haft logerende i mindst 30 dage til en gennemsnitspris på 967 kr. pr. nat.

Beskatning

Interessen for udlejning skyldes utvivlsomt de gunstige skatteregler, der betyder, at der for dem, der anvender den såkaldte bundfradragsmetode, kun skal betales skat af den del af den samlede lejeindtægt, som i 2025 overstiger 33.500 kr. Og af den overskydende del skal der kun betales skat af de 60 %. Ved en lejeindtægt på 50.000 kr. ser regnestykket derfor sådan ud:

Lejeindtægt*	50.000 kr.
Bundfradrag**	-33.500 kr.
	16.500 kr.
Ikke skattepligtig del (40 %)	-6.600 kr.
Skattepligtigt overskud	9.900 kr.

*Den skattepligtige lejeindtægt er det beløb, der modtages fra platformen. Altså efter fradrag af provision til denne. Hvis der udenom platformen modtages særskilte betalinger fra lejerne, fx for rengøring, så skal disse lægges oveni.

**For helårsboliger forudsætter bundfradragsmetoden, at der ikke er tale om langtidsudlejning. Dette defineres som udlejning i en sammenhængende periode på fire måneder eller længere til den samme lejer.

Det skattepligtige overskud beskattes som kapitalindkomst. Det vil for de fleste sige med en marginalsat på omkring 35 %. En lejeindtægt på 50.000 kr. i 2025 udløser i givet fald derfor kun en skattebetaling på knap 3.500 kr. Hertil kommer godt nok ekstraudgifter til strøm, sengetøj og badesisting til badeværelse mv., men det ændrer ikke ved, at udlejning kan være en god forretning.

Pas på momsfælden

Hvis der er tale om udlejning af en del af en bolig, fx kælderens i et hus, skal der normalt betales moms af lejeindtægten, hvis denne på årsbasis overstiger 50.000 kr., jf. [denne artikel](#).

Ekstra gevinst til sommerhusejere

Den såkaldte bundfradragsmetode gælder også ved udlejning af fritidsboliger via Airbnb og tilsvarende, men der gælder et særskilt bundfradrag for disse. Det udgør i 2025 et beløb på 47.900 kr. Altså næsten en halv gang større end bundfradraget ved udlejning af helårsboliger.

Familier med sommerhus kan derfor ved relativt få ugers udlejning tjene et ganske pænt beløb, hvis de både udlejer deres helårsbolig og deres sommerhus. Ved en lejeindtægt på 100.000 kr., der er fordelt ligeligt mellem de to boliger, vil der i 2025 kun skulle betales skat af et beløb på 11.160 kr. ved anvendelse af bundfradragsmetoden. Det betyder en skat på under 4.000 kr. for de fleste.

Et skattepligtigt overskud ved udlejning skal indtastes i rubrik 37 på årsopgørelsen. Det gælder både ved udlejning af helårsboliger og ved udlejning af sommerhuse.

"En lejeindtægt på 50.000 kr. udløser i givet fald derfor kun en skattebetaling på knap 3.500 kr."

Også golfklubber udfordres af skyhøje ejendomsvurderinger

Stort set alle landets golfklubber kan se frem til stigende udgifter til grundskyld, fordi de nye vurderingsregler giver meget høje vurderinger også af golfbaner. Foreløbig er der ikke udsigt til, at reglerne ændres.

Af Marie-Louise Mikkelsen, mmn@bdo.dk

På TV2 Øst kunne man for nylig se et indslag om Vallø Golfklub ved Køge, hvis bane fylder et areal på 71 hektar, der af Vurderingsstyrelsen er blevet ansat til en samlet værdi på små 100 mio. kr. ved den foreløbige 2023-vurdering. En vurdering, der på sigt vil medføre en årlig grundskyld på over 650.000 kr., hvilket er næsten det tredobbelte af det hidtidige niveau. Du kan læse mere om sagen i [denne artikel](#) på tv2east.dk.

Golfklubben i det østsjællandske er ikke den eneste, som kan se frem til stærkt stigende udgifter til grundskyld. Det kan langt de fleste af landets 186 golfklubber. Det gælder ikke kun de klubber, som selv ejer deres bane, men også dem hvis bane ejes af andre, da klubberne i sådanne tilfælde normalt belastes med ejerens grundskyld. Dansk Golf Union er derfor også gået ind i sagen, men foreløbig uden held.

Skatteministeren har således for nylig meddelt Unionen, at han ikke har planer om at ændre vurderingsreglerne, som et bredt flertal i Folketinget har vedtaget, og hvis mål er at skabe ensartede vurderinger. Ministeren synes at være af den opfattelse, at golfklubbernes udfordringer med stigende grundskyld må løses af kommunerne. Enten ved at give øgede tilskud til disse, eller ved at fritage klubberne for grundskyld, hvilket er en mulighed i forhold til de klubber, som selv ejer deres bane, men som kun få kommuner angiveligt gør brug af.

Årsagen

Forklaringen på de skyhøje vurderinger af golfbaner skal findes i vurderingsloven. Heri er det bestemt, at rekreative arealer skal værdiansættes til 1/10 af værdien af en parcelhusgrund i det pågældende område. Golfbaner er i forarbejderne til loven specifikt nævnt som et eksempel på et rekreativt areal. Som andre eksempler er nævnt campingpladser og forlystelsesparker, samt øvrige parker, legepladser og grønne områder i byzoner.

Det sidste er forklaringen på, at grundejerforeninger nu opkræves grundskyld af deres fællesarealer, uagtet at disse – i modsætning til golfbaner – ikke har nogen værdi, og som oftest er tilskødet grundejerforeningerne for nul kroner. Det kan du læse mere om i [denne artikel](#).

Værdiansættelsesreglen rummer ingen dispensationsmulighed. Det betyder, at Vurderingsstyrelsen for alle rekreative arealer ikke har anden mulighed end at fastsætte grundværdien ud fra, hvad en parcelhusgrund i området koster. Det vil sige uden hensyntagen til, hvad jorden rent faktisk ville kunne sælges til.

For golfbaner, som af gode grunde kræver store jordarealer, medfører det absurd høje vurderinger, som ligger mange gange over jordens faktiske værdi. Den fastsatte grundværdi er nemlig ikke udtryk for en antagelig handelsværdi af grunden, men alene et beskatningsgrundlag, og grundskylden er derfor heller ikke så meget en ejendomsskat, men mestendels en afgift på det at eje jord. Et samfundsbidrag.

Hvad kan klubberne gøre?

Det eneste, golfklubberne i første omgang kan gøre, er at undersøge, hvad en parcelhusgrund i området koster, og om golfbanens areal ganget med 1/10 af kvm-prisen for en sådan stemmer nogenlunde med vurderingen. Er dette ikke tilfældet, er der grund til at klage over vurderingen.

Problemet er bare, at selv en vunden klagesag næppe vil reducere grundværdien til dennes faktiske markedsværdi. Udfordringen med den stigende grundskyld kan kun løses enten ved ændring af reglerne eller ved øgede kommunale tilskud. Det mest naturlige ville i vores optik være at ændre reglerne, fordi man i så fald samtidig kunne løse udfordringerne for grundejerforeninger.

”Værdiansættelsesreglen rummer ingen dispensationsmulighed”

Kæmpe skatteregning til vognmand for ulovlige skattefrie diæter

Mange arbejdsgivere har desværre en noget letsindig tilgang til udbetalingen af skattefrie godtgørelser. De mangler respekt for de krav om kontrol af kørsels- og rejsebilag, som de er underlagt, hvilket jævnlige koster dem dyrt.

Af Iben Pedersen, ibp@bdo.dk

Arbejdsgiveres mulighed for at udbetale skattefrie godtgørelser – kørepenge og diæter – har stor praktisk betydning. I år vil der efter vores skøn nok blive udbetalt omkring 10 mia. kr. i skattefrie godtgørelser til i underkanten af en million lønmodtagere.

Det forhold, at de mange penge kan udbetales uden skattetræk, betyder, at arbejdsgiverne ikke bare er forpligtede til, inden de udbetaler sådanne godtgørelser, at kontrollere grundlaget for udbetalingen – køresedler og rejsebilag – meget nøje. De skal også kunne dokumentere, at de har foretaget denne kontrol. Det sidste er lige så vigtigt som det første.

Konsekvensen ved ikke at opfylde kontrolkravene er normalt tosidet. For det første pålægges arbejdsgiveren at indberette godtgørelserne til e-Indkomstregistret som yderligere løn (A-indkomst) for medarbejderne. Det betyder, at disse får en ny årsopgørelse med deraf følgende restskat.

For det andet rejser Skattestyrelsen ofte krav mod arbejdsgiveren om, at denne skal indbetale den ikke indeholdte kildeskat (AM-bidrag og A-skat) til Skattestyrelsen, idet arbejdsgiveren hæfter for denne. I så fald kan arbejdsgiveren gøre regres mod medarbejderne – altså kræve refusion af den for dem betalte skat – hvis der kan findes frem til disse. Gør arbejdsgiveren ikke sin regresmulighed gældende overfor medarbejderne, kan dette føre til nye skattekrav.

I visse tilfælde kan både skattekravet mod medarbejderne og hæftelseskravet mod arbejdsgiveren undgås, hvis arbejdsgiveren til Skattestyrelsen indbetaler et beløb svarende til 56 % af de udbetalte godtgørelser. En udgift, som i givet fald ikke kan fratrækkes i virksomhedens skatteregnskab. Det er en relativt dyr løsning, men sikrer arbejdsgiveren mod civile søgsmål fra medarbejderne, ligesom denne undgår den store administrative opgave med indberetning og regreskrav.

Konsekvenserne ved udbetaling af skattefri godtgørelser uden den nødvendige kontrol kan illustreres med en nylig [afgørelse fra Landsskatteretten](#).

Vognmanden med de mange polske chauffører

Sagen handlede om et vognmandsfirma, der havde specialiseret sig i transport af fisk til Italien og grise til Tyskland, og som beskæftigede over 100 chauffører, hvoraf mange var bosiddende i Polen.

Virksomheden havde for årene 2018-2020 samlet udbetalt mere end 25 mio. kr. i skattefrie godtgørelser til sine chauffører, men kunne for den treårige periode kun fremlægge kørselsrapporter for omkring 14 dage. Skattestyrelsen havde på den baggrund pålagt virksomheden at indberette alle godtgørelserne som A-indkomst og samtidig rejst krav om indbetaling af ikke-indeholdt kildeskat med et beløb på over 9,5 mio. kr. En afgørelse som Landsskatteretten stadfæstede.

Kommentar

Der er intet overraskende ved afgørelsen, hvis slags vi desværre ser ganske mange af. Det er således vores oplevelse, at alt for mange arbejdsgivere mangler respekt for reglerne og undervurderer betydningen af manglende kontrol. Konsekvensen ved ikke at udøve denne er nemlig ikke bare, at Skattestyrelsen kræver beskatning af de godtgørelser, hvor kontrollen ikke er udført, men som udgangspunkt af samtlige udbetalte godtgørelser. Hertil kommer, at Skattestyrelsen som standard mindst går tre år tilbage i tid. I tillæg kommer som oftest også det år, hvori kontrolsagen startes. Det kan derfor føre til meget betydelige skattekrav og ditto sagsomkostninger. Vores standardråd til virksomheder med væsentlige udbetalinger af skattefrie godtgørelser er derfor, at de mindst hvert tredje år gennemgår – evt. med ekstern bistand – deres rutiner til sikring af, at de overholder alle krav til kontrol af køresedler og rejsebilag.

”En udgift, som i givet fald ikke kan fratrækkes i virksomhedens skatteregnskab”

Told ved eksport til lande udenfor EU

Det kan få betydelige konsekvenser for en virksomhed, hvis der ikke sker en korrekt tarifiering af en vare, eller hvis dokumentationen for dens oprindelse ikke er i orden. Det sidste viser en nylig afgørelse fra Landsskatteretten.

Af Marika Rasmussen, maras@bdo.dk

Danske virksomheder, der sælger varer til tredjelande, kan opnå en toldmæssig fordel, hvis de godtgør, at deres varer har EU-oprindelse. Det er tilfældet, hvis varen kun i uvæsentligt omfang består af dele, der er produceret i lande udenfor EU. Fordelen er af afsætningsmæssig art, idet den betyder, at der ikke skal betales told – eller kun en beskeden told – i det land, hvortil der eksporteres, hvis der er tale om et land, som EU har en handelsaftale med.

Muligheden for en toldmæssig fordel gælder også den modsatte vej. Danske virksomheder, der importerer varer fra udlandet kan slippe for at betale told – eller nøjes med en reduceret told – hvis deres leverandør godtgør, at varerne har oprindelse i et land, hvormed EU har en handelsaftale.

Når det gælder eksportvirksomheders erklæringer om EU-oprindelse, foretager Toldstyrelsen ofte en efterkontrol i form af stikprøver. Det fører jævnligt til afgørelser om, at dokumentationen ikke er i orden, hvilket kan illustreres med en nylig [afgørelse fra Landsskatteretten](#).

Stålskinner til Schweiz

Sagen handlede om en virksomhed, der solgte skinner af stål til en kunde i Schweiz. Skinnerne skulle indgå i et afvandingsystem af plastik. Til fremstilling af skinnerne blev der blandt andet anvendt metal, der var indkøbt i Indien. Produkterne herfra udgjorde mere end 10 % af skinnernes pris ab fabrik.

I forlængelse af en efterkontrol traf Toldstyrelsen afgørelse om, at den præferentielle oprindelse ikke kunne dokumenteres i forhold til tre eksportangivelser og nægtede derfor EU-oprindelse for disse. Det fremgår ikke af afgørelsen, hvilke konsekvenser denne havde, men normalt indebærer det, at Toldstyrelsen giver besked til toldmyndigheden i det land, hvortil varen er eksporteret. Denne vil herefter normalt opkræve told hos importøren, som i givet fald nok vil gøre regres mod sin leverandør, den danske virksomhed.

I den konkrete sag var den danske virksomhed ikke uenig i, at dokumentationen for den anvendte varekode ikke var tilstrækkelig. Virksomheden gjorde imidlertid gældende, at de havde brugt en forkert varekode. Virksomheden ønskede således at anvende en anden varekode, som det var lettere at opnå EU-oprindelse på. Dette kunne Landsskatteretten imidlertid ikke tilslutte sig, da det ikke kunne bevises, at færdigvaren udelukkende kunne benyttes til det formål, som virksomheden havde produceret dem til. Landsskatteretten stadfæstede derfor Toldstyrelsens afgørelse.

Kommentar

Det er vores erfaring, at mange virksomheder undervurderer betydningen af korrekt tarifiering og oprindelsesdokumentation. Virkeligheden er desværre, at selv små fejl kan få store økonomiske konsekvenser.

Tarifiering er ofte lidt af en videnskab, men er i mange tilfælde afgørende for muligheden for at drage fordel af handelsaftaler. Reglernes kompleksitet øges af, at Toldstyrelsen ikke altid bruger ensartede principper, når de skal træffe afgørelse om den slags. Ofte anbefaler vi derfor virksomhederne at bruge muligheden for at søge en såkaldt bindende tarifieringsoplysning (BTO), som et er officielt svar fra Toldstyrelsen om, hvilken varekode et givet produkt skal have og som er juridisk bindende i tre år.

Også oprindelsesreglerne er komplekse, idet der kan være flere regler at vælge mellem. I vores rådgivning til eksportvirksomheder lægger vi vægt på, at der vælges det rigtige regelsæt fra starten. Ikke fordi, der ikke kan ske omvalg, men fordi dette er besværligt og ikke altid tillades. Det er den ovenfor omtalte afgørelse et fint eksempel på.

BDO Statsautoriseret Revisionspartnerselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO-netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger mere end 1.800 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO-netværk har godt 120.000 medarbejdere i mere end 166 lande.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning. Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt venligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er taget - eller ikke er taget - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.